

KHÓA HƯ LỤC SÁM HỐI SÁU CĂN

Tựa khoa nghi sám hối

Đi đường bộ phải có xe. Qua sông cần có đò. Chiếc áo nhơ cả 10 năm, một ngày giặt kỹ có thể sạch. Nghiệp ác chứa từ trăm ngàn kiếp, nhờ sức sám hối có thể tiêu trừ.

Thương thay! Giác tánh bản lai viên minh thanh tịnh như vàng thái hư trong trẻo. Chỉ vì mê vọng mà chia thành thánh phàm trí ngu. Đức Phật ta phương tiện chỉ nẻo đường về, ứng bệnh cho thuốc, dạy chúng sanh siêng năng quy y lễ sám. Tâm xưa làm ác như mặt trăng bị mây che. Tâm nay làm lành như đuốc tan bóng tối. Công dụng của lễ sám thật lớn vô cùng.

Người học mờ mịt, gốc thiện mong manh. Ngày thời căn trần kích thích, lưới nghiệp buộc ràng. Đêm thời ngủ say như chết, chiêm bao mơ mộng. Vô minh chính là gốc tai ương muôn họa. Bao nghiệp chất chứa đều từ sáu căn gây ra nên Trẫm thân chế khoa nghi sám hối, lời nói ít nghĩa lý gằn, khiến người thấy nghe dễ hiểu, vui đọc, ham tụng mà phát tâm siêng năng sám hối.

Bởi hoa xuân nở ven ngõ tía,

Nên có oanh vàng đậu liễu xanh.

Vì mong lợi mình lợi người nên tạm lập phương tiện. Xin những bậc mắt sáng miến chê cười.

Trần Thái Tông Hoàng Đế ngự chế

(Trúc Lâm Sơ Tổ)

SÁM HỐI SÁU CĂN

Vàng ô vừa hé sáng, mặt đất
rạng dần dần.

Mắt lóa bao màu sắc, tâm vương
mọi cảnh trần.

Đừng tham ôm thân xác, hãy sớm
cất đầu lên.

Sáu niệm luôn luôn nhớ, mong
cầu hợp nẻo chân.

– Nam mô tận hư không biến
pháp giới thập phương tam thế
nhất thiết thường trụ Phật-đà-da-
tôn (1 lạy).

– Nam mô tận hư không biến
pháp giới thập phương tam thế
nhất thiết thường trụ Đạt-ma-da-
tạng (1 lạy).

– Nam mô tận hư không biến
pháp giới thập phương tam thế
nhất thiết thường trụ Tăng-già-da-
chúng (1 lạy).

DÂNG HƯƠNG

Con dâng hương giới, hương
định, hương tuệ, hương giải thoát,
hương giải thoát tri kiến. Năm thứ
hương này kết thành đài mây sáng
trưng pháp giới, cúng dâng mười
phương thường trụ Tam-bảo, khắp
huân chúng sanh phát tâm Bồ-đề,

xa lìa vọng hoặc, thành đạo vô thượng.

Nam mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật (3 lần).

(1 lạy)

SÁM HỐI

Kính tâu đại giác mười phương, hùng sư tam thế, từ sáu căn ngộ được tánh linh, nhiếp chín loài về sen chín phẩm. Giờ này vầng hồng chiếu đỉnh, trời quang nắng sáng. Nhưng mặt trời lên cao để rồi lặn. Con người có thịnh ắt có suy. Hình thể chẳng lâu bền, sang giàu đâu còn mãi. Ngày nay chẳng tạo nhân lành, mai sau đi về đường khổ. Cầu

khai tâm Phật, bùng sáng chiếu soi, vô minh tan hết.

Chúng con từ vô thủy quên mất bản tâm, chẳng biết đường chánh, luân hồi chịu khổ vì sáu căn sai. Nếu không sám hối thật khó giải thoát. Hôm nay một lòng tin kính, chúng con quy mạng đỉnh lễ vô thượng Tam-bảo, cầu xin sám hối.

(1 lạy)

Nghiệp căn mất là: Ham xem nhân ác, chẳng đoái sự lành. Lầm ngó không hoa, quên nhận trắng thật. Ghét yêu nổi rồi, đẹp xấu tranh bày. Lóa mắt xem càn mờ đường chánh kiến, xanh qua trắng

tối, tía phải vàng sai, con mắt trông tà hết kẻ thông manh. Mày xanh má phấn ngang liếc trộm nhìn, có mắt như mù nào thấy bản lai diện mục. Gặp người giàu có, dua nịnh ngó nhìn. Gặp kẻ nghèo hèn, bỏ qua chẳng đoái. Thiên hạ đau khổ, đưa mắt lạnh lùng. Người thân lìa trần, nước mắt như mưa. Trong chùa điện Phật, không thềm chiêm ngưỡng. Gái trai gặp gỡ, mắt liếc mày đưa, mê man quên lẽ, chẳng e Hộ Pháp, chẳng sợ Long Thần.

Tội lỗi vô cùng từ nơi căn mắt. Đọa vào địa ngục trải bao nhiêu kiếp như cát sông Hằng. Được lên

làm người lại hồng căn mắt. Nếu không sám hối, thật khó giải thoát. Nay trước Tam-bảo, chúng con chí thành cầu xin sám hối (*1 lay*).

Nghiệp căn tai là: Biếng nghe chánh pháp, ưa lóng chuyện tà. Mê mất gốc thật, chạy theo sai lầm. Vang vang đàn sáo cho là rỗng ngâm. Nhịp nhàng mõ chuông coi như ếch ộp. Văn kinh lời kệ chẳng để vào tai. Tình tứ hát ca mắc liền thích thú. Thoảng nghe khen hảo hí hứng tìm cầu, lời phải điều hay chẳng thềm đón nhận. Nói đông nói dài thì kể tai ghé má. Thấy hay bạn hiền răn dạy đình ninh lại bịt

tai không đoái. Tiếng vòng tiếng xuyên đã nẩy lòng tham, nghe nửa câu kinh liền như tai ngựa.

Tội lỗi vô cùng từ nơi căn tai. Đọa vào địa ngục, trải bao nhiêu kiếp như cát sông Hằng. Được lên làm người lại hỏng căn tai. Nếu không sám hối thật khó giải thoát. Nay trước Tam-bảo, chúng con chí thành cầu xin sám hối (*1 lay*).

Nghiệp căn mũi là: Ngồi thiền trên bờ ao, thoảng thọ hương sen, đã bị quỷ thần kết tội ăn trộm. Nữ nhân đi qua, hít thở hương thơm son phấn tỏa ra, liền bị thiên long chê là đạo hạnh có vết. Huống chi

chỉ tham lan xông xạ ướp, chẳng thiết năm phần hương Pháp-thân. Tai đào má hạnh quyến luyến chẳng rời, giác hoa tâm hương kéo về chẳng được. Lư trầm cúng Phật, bông lung ngửi khói, nào nghĩ lễ nghi. Nước mũi hỉ bữa bữa như tịnh địa. Say sưa ngủ bậy, tháp Phật điện đường, hơi thở nồng nàn hun kinh xông tượng. Hôi tanh ăn uống đam mê như lợn rúc phân.

Tội lỗi vô cùng từ nơi căn mũi. Đọa vào địa ngục, trải bao nhiêu kiếp như cát sông Hằng. Được lên làm người lại hỏng căn mũi. Nếu không sám hối thật khó giải thoát.

Nay trước Tam-bảo, chúng con chỉ thành cầu xin sám hối (1 lay).

Nghiệp căn lười là: Tham đủ mọi vị, nếm cả béo gầy. Tàn hại sinh linh, nuôi sướng thân miệng. Nấu nướng loài bay loài chạy, mổ chiên loài lặn loài bơi. Máu thịt tanh miệng, hành tỏi ướp lòng. Cơm chay khó nuốt, coi tựa người đau. Mỡ thịt hân hoan, tiệc từng vui vẻ. Cưới vợ gả chồng, giết hại sinh linh vì ba tác lười.

Lại còn nói dối, bày chuyện thù dật, hai lưỡi ác khẩu, chê bai Tam-bảo, nguyên rửa mẹ cha. Ngạo mạn Thánh Hiền, báng vua lừa

chúa, giọng hay lời khéo, ngậm độc phun người, gièm pha kẻ khác, che đậy lỗi mình. Khoe khoang tự hào, sỉ nhục người nghèo, xua đuổi Tăng Ni, đánh mắng tôi tớ. Nịnh hót chê khen, bào chữa lỗi lầm, lấy hư làm thật, chuyện có nói không. Cột đèn trong phòng Tăng, ồn ào trên điện Phật.

Tội lỗi vô cùng từ nơi căn lười. Đọa vào địa ngục, trải bao nhiêu kiếp như cát sông Hằng. Được lên làm người lại bị cầm ngọng. Nếu không sám hối thật khó giải thoát. Nay trước Tam-bảo, chúng con chỉ thành cầu xin sám hối (1 lay).

Nghiệp căn thân là: Tinh cha máu mẹ, giả hợp nên hình. Năm tạng trăm xương cùng nhau kết lại, chấp làm thể mình quên mất Pháp-thân, sinh dâm, sát, trộm.

Nghiệp sát sanh là: Tàn nhẫn độc ác, không lòng nhân từ. Giết hại chúng sanh nào hay một thể. Lầm hại, cố sát, tự làm sai người. Vẽ bùa trừ yểm. Hoặc chế thuốc độc, hoặc đốt núi rừng, lấp cạn khe suối, giăng chài giăng lưới, thả cứt sứt chó. Thấy nghe mừng vui, nghĩ đến tưởng làm, cử động vận hành đều thành nghiệp sát.

Nghiệp trộm cắp là: Thấy vật của người liền nảy lòng tham. Đập

khóa mở ngăn, sờ bao mò túi. Của Phật thường trụ cướp làm của riêng, không sợ thần giận. Chẳng những vàng ngọc mới phạm tội tà, cây kim ngọn cỏ cũng thành nghiệp trộm.

Nghiệp tà dâm là: Lòng mê sắc tiếng, mắt đắm phấn son, chẳng đoái liêm trinh, riêng sinh lòng dục. Hoặc nơi tinh khiết, điện Phật phòng Tăng, gần gũi gái trai, cùng nhau đùa giỡn. Tung hoa ném quả, chạm chân vỗ vai, phá rào leo tường, đều thành dâm nghiệp.

Các tội lỗi ấy không bền không bờ. Đến khi chết đi sa xuống địa ngục, trai ôm cột đồng, gái nằm

chông sắt. Muôn kiếp đọa đầy, được lên làm người lại còn dư báo. Nếu không sám hối sao được tiêu trừ. Nay trước Tam-bảo, chúng con chí thành cầu xin sám hối (1 lay).

Nghiệp căn ý là: Nghĩ tưởng liên miên, không một khắc dừng, gấn bó cảnh trần, vui tâm trong tưởng. Như tầm kéo kén càng dệt càng dày. Như con thiêu thân vào lửa tự đốt. Hôn mê chẳng tỉnh, đảo điên sinh càn, rối loạn tắc lòng đều do 3 độc:

Tội tham sên là: Mưu ngầm vơ vét, bủn xỉn tiếc bòn. Vốn 1 lời 10 còn chưa vừa ý. Của như nước

chứa, lòng tựa chén rò, rót vào bao nhiêu cũng không thoả mãn. Tiên nát thóc mục, chẳng cứu người nghèo. Vải chất lụa chồng, đâu giúp kẻ rách. Vơ vào cả trăm vẫn cho là ít, mất đi một chút gọi là hại to. Trên từ ngọc báu, dưới đến tơ gai, kho đụn chất đầy, ngày tính đêm lo, thân tâm vất vả đều do tham nghiệp.

Tội sân giận là: Gốc do tính tham, lửa giận phục cháy. Mắt trợn miệng gào, công kích, đánh lộn. Chẳng những người tục cả đến Tăng Ni, kinh sách luận bàn, tổn thương hòa khí, chê cả sư trưởng, bới móc mẹ cha, héo lá úa cành

nồng nàn lửa độc. Buông lời tổn vật, mở miệng hại người, không nghĩ từ bi, không vâng luật cấm. Nói tội thần thánh xúc cảnh như ngu, tuy ở cửa Không, khư khư chấp ngã. Trái ý nổi sân trở lại hại mình. Như cây sinh lửa, lửa cháy đốt cây.

Tội ngu si là: Căn tính dần dần, ý thức tối tăm, không biết tôn ty, không phân thiện ác, ích kỷ hại người, báng Phật chiêu ương, nhỏ trời ướm mặt. Quên ân quên đức, bội nghĩa bội nhân. Không xét không nghĩ đều do si nghiệp.

Những tội như thế rất nặng rất sâu. Đến khi chết đi sa xuống địa

ngục, trải trăm ngàn kiếp mới lên làm người lại chịu ngoan báo. Nếu không sám hối làm sao tiêu trừ. Nay trước Tam-bảo, chúng con chí thành cầu xin sám hối *(1 lay)*.

Chí tâm khuyến thỉnh

Khuyến thỉnh mười phương

ba đời Phật,

Cùng chư Bồ-tát, Thánh Hiền Tăng,

Rộng khai phương tiện từ bi tâm

Tiếp dẫn chúng sanh lên bờ giác.

(1 lay)

Chí tâm tùy hỷ

Con nay vui vẻ tin theo Phật,

Hôm mai thành kính sám tội xưa,

**Vương Đế Thích, Tứ Thiên Vương
chúng, thiên long bát bộ, hộ pháp
tôn thần, từ bi gia hộ..... tội
chướng tiêu trừ, trí tuệ khai minh,
bốn mùa an ổn, chỗ ở phong nhiêu,
phước thọ tăng long, tùy tâm mãn
nguyện. Hiện tiền Bồ-đề khai phát,
Phật sự viên thành, mai sau được
Phật Di Đà thọ ký.**

**Âm siêu dương thái, pháp giới
chúng sanh đồng thành Phật đạo.**

TAM QUY

**– Tự quy y Phật, xin nguyện
chúng sanh hiểu rõ đạo lớn, phát
tâm Bồ-đề (1 lay).**

**– Tự quy y Pháp, xin nguyện
chúng sanh vào sâu kinh tạng, trí
tuệ như biển (1 lay).**

**– Tự quy y Tăng xin nguyện
chúng sanh thống lý đại chúng,
hết thấy không ngại (1 lay).**